

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

w sprawie **R. A.**

skazanego z art. 270 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 maja 2013 r.,

wniosku obrońcy z dnia 30 stycznia 2013 r. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 17 lutego 2011 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 lutego 2010 r.,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
oddalić wniosek, a kosztami postępowania o wznowienie
obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 lutego 2010 r., R. A. skazany został za przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość jednej stawki sąd ustalił na 100 złotych.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora i obrońcy oskarżonego Sąd Apelacyjny w W., wyrokiem z dnia 17 lutego 2011 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, iż czyny wymienione w punkcie VI części dyspozytywnej zaskarżonego

wyroku stanowią ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Za ten ciąg Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość jednej stawki sąd ustalił na 100 złotych. Sąd ten wymierzył nadto R. A. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość jednej stawki sąd ustalił ponownie na 100 złotych.

Obrońca R. A. wniósł w wznowienie postępowania w tej sprawie, powołując się na podstawę wznowienia z art. 540 § 1 ust. 2 lit. b k.p.k. W uzasadnieniu wniosku obrońca zarzucił „rażące naruszenie prawa, a mianowicie art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. to jest przyjęcie, że R. A. popełnił jeden czyn zabroniony oraz zsumowanie szkód powstałych w wielu czynach”. Zdaniem obrońcy każde z zachowań zarzucanych R. A. stanowiło odrębne przestępstwo, za każdy z tych czynów orzeczona być powinna odrębna kara, a następnie kara łączna. Wykluczyłoby to przyjęcie kwalifikacji w zw. z art. 294 § 1 k.k. Zdaniem obrońcy, kwalifikacja prawna przypisanych skazanemu czynów przyjęta w obu wskazanych we wniosku wyrokach spowodowała, że R. A. skazano za przestępstwo zagrożone karą surowszą i błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary, a tym samym wypełnione są przesłanki wznowienia postępowania wskazane w art. 540 § 1 ust. 2 lit. b k.p.k. Obrońca wniósł o uchylenie obu wskazanych we wniosku wyroków i o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na wniosek o wznowienie prokurator Prokuratury Generalnej wniosła o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy R. A. nie może być uwzględniony.

Przepis art. 540 § 1 ust. 2 lit. b k.p.k., na który powołał się obrońca we wniosku skonstruowany jest w ten sposób, że nie wystarczy wykazywanie, jak w przedmiotowej sprawie, iż R. A. skazano za przestępstwo zagrożone karą surowszą i błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary. Do tego natomiast sprowadzają się wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku. Obrońca zdaje się nie dostrzegać, że okoliczności wskazane w art. 540 § 1 ust. 2 lit. a, b i c k.p.k. stanowić muszą następstwo ujawnienia się w sprawie nowych

faktów lub dowodów nie znanych przedtem sądowi. Autor wniosku o wznowienie postępowania w żaden sposób nie wykazał, w oparciu o jakie to nowe fakty lub dowody zredagował swój wniosek. Trudno natomiast dostrzec w sprawie jakiegokolwiek dowody lub fakty, które bądź to ujawniły się po prawomocnym zakończeniu postępowania, bądź były wprawdzie stronie znane wcześniej, ale z jakichś powodów nie mogły być brane pod uwagę w toku postępowania. Brak zatem spełnienia podstawowej przesłanki wznowienia postępowania, jaką jest ujawnienie nowych z punktu widzenia sądu faktów lub dowodów (*noviter producta*). Wobec braku tego warunku koniecznego dla dalszych rozważań w przedmiocie wznowienia postępowania, wniosek obrońcy nie mógł zostać uwzględniony bez względu na prawidłowość przyjętej w tej sprawie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych skazanemu. Rażące naruszenie przepisów wskazanych we wniosku stanowić teoretycznie może podstawę kasacji. Ta droga jednak była już w tej sprawie wykorzystana przez skazanego, którego obrońca złożył już kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lutego 2011 r. Kasacja ta, zarzucająca wyrokowi inne rażące naruszenie prawa materialnego, została oddalona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. V KK 337/11. Biorąc pod uwagę, znaną zapewne obrońcy, treść art. 522 k.p.k., podjęto obecnie decyzję o złożeniu wniosku o wznowienie postępowania. Ten jednak nie spełnia warunków wstępnych, koniecznych dla przystąpienia do oceny okoliczności podawanych we wniosku. W tym stanie rzeczy skazany może obecnie jedynie zabiegać o wywiedzenie kasacji nadzwyczajnej przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k.

Z powyższych względów orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.